

แหลมหญ้าคา

คู่เกย์พม่า...แต่งงาน

เดี๋ยวนี้คนไทยต่างให้ความสนใจ
ในเรื่องของประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น
ทุกวันครับ เนื่องจากปีหน้าเราจะเปิด
AEC หรือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
กันแล้ว ซึ่งหมายความว่าต่อจากนี้ไป
ประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ก็จะกลายมาเป็นพันธมิตรกันอย่างใกล้ชิด
ไม่ว่าจะเป็นด้านการปกครอง เศรษฐกิจ
และวัฒนธรรม ดังนั้นเวลาไปไหนมาไหน
จึงมักมองเห็นป้ายประชาสัมพันธ์กันทั่ว
ทุกหนทุกแห่ง สื่อแขนงต่าง ๆ ก็นำเสนอ
กันอย่างแพร่หลาย หน่วยงานทั้งของรัฐ

และเอกชนก็เร่งให้ความรู้กับประชาชน
กันยกใหญ่

แต่ว่ากันว่าเดอะครับ การประชาสัมพันธ์
ทั้งสิ้นทั้งปวงเหล่านี้ส่วนใหญ่
มักจะให้ข้อมูลพื้นฐานว่า AEC คืออะไร
มีประเทศใดเข้าร่วมบ้างเท่านั้นเอง แม้แต่
ในสถานศึกษาซึ่งน่าจะให้ความรู้ความเข้าใจ
แก่ชาวบ้านแบบลึกซึ้งก็มักจะแค่จัดบอร์ด
จัดนิทรรศการและให้ข้อมูลแบบพื้น ๆ
เช่นกัน ไม่มีใครให้ข้อมูลในระดับลึกเอา
เสียเลยเพื่อที่ชาวบ้านจะเตรียมตัวเตรียมใจ
ได้ถูก เช่น เรื่องนี้จะมีผลกระทบต่อระบบ

เศรษฐกิจและระบบสังคมอย่างไร วัฒน-
ธรรมไทยจะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรดี
ทุกคนจะปรับตัวอย่างไรจึงจะสามารถอยู่
ร่วมกับเพื่อนบ้านได้อย่างเหมาะสมที่สุด
 ฯลฯ

คุณดำรงบอกเวลาไปเป็น
วิทยากรพูดเรื่อง AEC ที่ไหนก็จะพยายาม
เน้นให้ผู้ฟังได้มองเห็นภาพของความเป็น
จริงว่าจะเกิดความเปลี่ยนแปลงอะไรขึ้น
ในอนาคตข้างหน้าอันใกล้นี้ และจะต้อง
ปรับตัวอย่างไร เพราะตราบดีที่เรายังมอง
ภาพไม่ออกก็คงยากที่เตรียมตัวได้ว่าต้อง
ทำยังไงบ้าง โดยเฉพาะเรื่องของเจตคติ
ที่มีต่อกันนั้นถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมากใน
การอยู่ร่วมกัน เช่น ถ้าคิดว่าคนประเทศนี้
ด้อยการศึกษา คนประเทศนี้ยากจน หรือ
คนประเทศนั้นต่ำต้อยกว่าเราแล้วละก็ การ
จะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันมันก็ยากครับ

ขอยกตัวอย่างที่พบเห็นกันบ่อย
ที่สุดคือชาวพม่าที่หลายคนรู้สึกว่ายากจน
และต่ำต้อยกว่าเรา ดังนั้น เวลาปฏิบัติ
ต่อพวกเขาเราก็มักจะมือคตอยู่ส่วนหนึ่ง
ไม่มากก็น้อยละเฮ้!

"แล้วรู้สึกยังไงกับชาวพม่า"
บางท่านอาจอยากรู้ทัศนะของผม

คำตอบคือ
ผมรู้สึก ว่า ชาว เหวคอดและน่าปล้ำ
ดี

"ดูมันตอบ!"

แหละ

"AEC ของสูคือเรื่องไล่ปล้ำ
ชาวบ้านเนี่ยนะ"

ก็สาวพม่าน่ารักะ

นี่เป็นความรู้สึกของผม

แต่ก็มีชาวไทยจำนวนไม่น้อยที่คิด
ว่าคนพม่าต่ำต้อย ไม่น่าคบหา ถ้าอยาก
จะมีเพื่อนสักคนก็ควรจะเป็นชาวสิงคโปร์
ไปไหนเลย เนื่องจากเราคิดว่าสิงคโปร์เจ๋ง
กว่าไทย

ความรู้สึกเหล่านี้บางทีก็ลบไม่ออก
ครับทั้งที่จริงแล้วไม่ว่าจะเป็นประเทศใด
ก็คือชาวอาเซียนเหมือนกัน บางคนถึงกับ
แสดงออกแบบนอกหน้าและผลสุดท้ายก็ได้
พบสังขรณ์ว่าทุกคนต่างมีดีไปคนละแบบ
อยู่ที่เราจะหยิบฉวยเอาความดีเด่นั้นนั้นมา
ใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างไรเท่านั้น

ผมขอยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมให้
ได้อ่านกันสักเรื่องครับ เรื่องนี้เกิดขึ้นที่
จ.สุราษฎร์ธานี และผู้ที่ประสบกับเหตุการณ์
โดยตรงก็คือ ผู้อ่านชื่อ คุณสุภาพร ซึ่งเธอ

เขียนมาเล่าว่า เธอทำงานเป็นพนักงาน
แนะนำสินค้าอยู่ในห้างแห่งหนึ่ง หน้าที่
ของเธอคือบริการลูกค้า ซึ่งในแต่ละวันจะมี
ชาวต่างชาติเข้ามาเยอะแยะ ภารกิจของเธอ
จึงมักเป็นการพูดจา ทักทาย นำเสนอสินค้า
และให้ข้อมูลพื้นฐานทั่ว ๆ ไป เช่น ท้องน้ำ
อยู่ทางไหน ร้านอาหาร ร้านขายยา ซูเปอร์-
มาร์เก็ต ะไรประมาณนี้

ในช่วงเทศกาลหยุดยาวที่ผ่านมา
ก็มีลูกค้าเป็นชาวพม่ากลุ่มใหญ่เข้ามาในห้าง
และส่งเสียงพูดจาบ่งบอกให้รู้ว่าเป็นพม่า
อย่างแน่นอน คุณสุภาพรซึ่งไม่ค่อยจะ
ชอบคนพม่าเพราะคิดว่าพวกเขาขี้ขลาด
และต่ำต้อยกว่าก็เลยทำเมิน ไม่ยอมบริการ
อะไร ประกอบด้วยตอนนั้นมีลูกค้าชาว
ยุโรปมากด้วย เธอก็เลยไปเอาออกเอาใจ
บริการฝรั่งดีกว่าโดยคิดว่าฝรั่งคงจะถาม
เรื่องสินค้าที่จะซื้อ

แต่ปรากฏว่าฝรั่งพูดอะไรก็ไม่รู้
ยาวเหยียด

สงสัยหลงทาง หรือไม่ก็พลัดหลง
กะเมียงกะมั่งก็เลยพูดอะไรเสียจนฟังไม่ทัน
เล่นเอาคุณสุภาพรซึ่งมีความรู้ด้านภาษา

ค่อนข้างจำกัดงเด็ก

พอฝรั่งไม่ได้ถามเรื่องของสินค้าเธอ
ก็มีดสนิทครับ

เอาละซี ทีนี้ก็ยุ่งแล้วไง

จะเดินหนีไปไหนก็ไม่ได้เนื่องจาก
ตัวเองเป็นเจ้าของหน้าที่ ไอ้ครั้นจะตอบก็ดัน
ไม่รู้ว่าจะฝรั่งถามอะไร ทำให้ต้องยืนอึ้งก็มก
ไปหน้าแดงเข้มใจเต้นระรัวทำท่าจะเป็นลม
เป็นแล้งไปไหนเลย

ขณะที่เธอกำลังจะเป็นลมด้วยความ
อับอายนั้น พลันชาวพม่ากลุ่มนั้นก็เข้ามา
ช่วยเอาไว้โดยพูดจากับฝรั่งอย่างคล่อง-
แคล่ว จนमितเตอร์แกพอใจและบ้ายบาย
ไปอย่างมีความสุข

เฮ้อ! รอดตายไปได้อย่างหวุดหวิด
เพราะหม่อมว้ยรุ่นเหล่านี้ช่วยเอาไว้

ถึงตอนนี้คุณสุภาพรก็เปลี่ยนแนว-
ตามามองพวกเขาด้วยความรู้สึกอีกอย่าง
หนึ่งและกล่าวขอบคุณด้วยภาษาอังกฤษ
ที่คิดว่าซัดที่สุด

แต่คำตอบก็คือ

"ไม่เป็นไรละ ช่วย ๆ กัน!"

เขาตอบเป็นภาษาไทยด้วย เล่นเอา
คุณสุภาพรต้องอึ้งก็มกไปอีกครั้ง เพราะ
คนที่เธอเคยดูถูกดูแคลนว่าขี้ขลาด ไม่มี
การศึกษานั้น ชี้หมูชี้หมากก็พูดได้ตั้ง 3 ภาษา
เป็นอย่างน้อย ในขณะที่เราซึ่งคิดว่าตัวเอง
เหนือกว่า แต่แค่ภาษาอังกฤษก็ยังสเนก ๆ
พิช ๆ อยู่เลย

ผมขอยกคำพูดของคุณสุภาพรมา
ให้อ่านกันแบบคำต่อคำว่าดวงตาของเธอ
มองเห็นภาพอย่างไรบ้าง

"ความมีน้ำใจของพวกเขาทำให้
ฉันซาบซึ้งใจ อคติในใจลบหายจากใจ
ฉันพร้อมกับดวงตาที่สว่าง พวกเขา

งานแต่งแหวกม่านประเพณีพม่า ที่ถึงแม้ว่าในครอบครัวของทั้งคู่ยอมรับความรักในครั้งนี้ได้ แต่พวกเขาก็ต้องเอาชนะอุปสรรคอื่น ๆ ที่มีอยู่อีกมากกว่าการฝ่าแนวคิดอนุรักษ์นิยมครั้งนี้

เข้ามาทำงานในบ้านเราก็ไม่ค่อยได้รับความเป็นธรรมมากนัก ไม่ว่าจะโดนเอาเปรียบจากนายจ้างคนไทย เพื่อนร่วมงานคนไทย แม้กระทั่งฉันที่ไม่เคยมองพวกเขาด้วยความเป็นมิตรเช่นเพื่อนบ้านเลยสักครั้ง"

คำพูดนี้ดีครับ

การละอคติที่มีต่อกันจะทำให้ AEC ดำเนินต่อไปได้เพราะความสำเร็จเรื่องใหญ่มักจะมาจากการเริ่มต้นดี ๆ ในจุดเล็ก ๆ อย่างนี้เสมอ

ทุกชาติเขาก็มีข้อดีของเขาครับ อย่าไปคิดว่าตัวเองเก่งอยู่คนเดียว โดยเฉพาะประเทศพม่าวันนี้เขาพัฒนาตัวเองไปเร็วมาก ผมว่าอีกไม่นานเราคงมองเห็นแค่หลังเขาไว ๆ เหมือนที่เราเห็นเวียดนาม

แข่งหน้าไปในวันนี้แหละครับ

ผมเคยแวบไปดูเมืองหลวงใหม่ของเขาแล้วต้องยอมรับว่าเขาคิดได้ไกลและคิดได้ไวกว่าเรา ถนนหนทางกว้างขวางพอที่จะรองรับการจราจรในอีกร้อยปีข้างหน้าอย่างสบาย หากเกิดเหตุฉุกเฉินอะไรเครื่องบินสามารถลงจอดได้แบบชิว ๆ

กฎหมายของเขาก็พัฒนาไปไกลใครที่ยังคิดว่าเขาล้าหลังใช้ระบบของทหารอยู่ก็กรุณาเข้าใจเสียใหม่ล่ะครับ ชาวบ้านมีสิทธิต่าง ๆ มากขึ้น ขนาด "การแต่งงานระหว่างเพศเดียวกัน" ซึ่งฝรั่งหลายประเทศยังไม่ยอมรับอนุญาตนั้น ที่พม่าเขาเปิดไฟเขียวไปเรียบร้อยแล้วครับ

"พม่ามีภัยด้วยหรือ?"

โท ก็มีกันทั้งนั้นแหละครับ ขนาด

เผ่ามนุษย์กินคนซึ่งหน้าตาดูไม่ได้ก็ยังมีอุตสาหกรรมที่ติดเหมือนกัน

พวกตุ๊ด ตั๋ว หรือเรียกให้สุภาพหน่อยว่าเกย์นี่จะมีอยู่ทุกหนทุกแห่งทั่วโลกที่โหนดสังคมนยังไม่ยอมรับเขาก็จะอยู่แบบหลบ ๆ ซ่อน ๆ หน่อย แต่ถ้าที่ใดสังคมเปิดกว้าง กฎหมายยอมรับแล้ว กลุ่มคนเหล่านี้จะออกมาแสดงตัวกันเยอะแยะเลยละ

ที่พม่าก็เหมือนกันครับ

เมื่อก่อนตอนที่ทหารปกครองประเทศนั้นไม่มีเกย์คนไหนกล้ากระดิกตัวเลยเพราะกฎหมายกำหนดว่า "ความสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกันนั้นถือเป็นความผิดทางอาญา"

อะจ๊ย

ดังนั้นต่างคนก็ต่างปิดกันตัวเอง

ให้ดีที่สุดเพราะไม่อยากเข้าคุก แต่เมื่อ 3-4 ปีมานี้ทุกอย่างก็เปลี่ยนไป พอพม่าเข้าสู่ยุคใหม่ทุกอย่างก็เปลี่ยนไปมาก แม้แต่เกย์ก็ได้เฮเมื่อตอนนี้ได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่แล้ว นอกจากนี้รัฐยังออกแนวส่งเสริมอีกต่างหาก เมื่อมีการจัดงาน "เกย์ไพรด์" ขึ้นมาครั้งแรก เมื่อเดือนพฤษภาคมปี 2555

อ่าสบายใจกันถ้วนหน้า

พอรู้ว่ามีไฟเขียวอย่างนี้ เหล่าแก๊งแก๊งทั้งหลายต่างก็เปิดเผยตัวตนออกมาเรื่อย ๆ และล่าสุดเมื่อวันที่ 3 มีนาคมที่ผ่านมาเกย์พม่าคู่หนึ่งก็ทำเรื่องซ็อกคินแดนแห่งลุ่มแม่น้ำอิรวดีเมื่อทั้งสองออกมาจัด "งานแต่ง" กันขึ้น

นี่เป็นเกย์คู่แรกของพม่าที่ออกมาจัดงานแต่งอย่างเปิดเผย และงานนี้ก็หรูหราแบบสุด ๆ ด้วย

โห...นายแน่มมาก!

หนุ่มทั้งสองก็คือหม่อง ดิน โกโกวัย 38 ปี กับหม่อง เมียว บิน เต็ด อายุ 50

28 ปี ทั้งคู่ทำงานอยู่ในกลุ่มสิทธิมนุษยชน และอยู่ด้วยกันมาก่อนหน้านี้แล้ว 10 ปี

แบบนี้เขาเรียกว่ารักจริงหวังแต่งจริง ๆ ครับท่านผู้อ่าน

"เฮ้อ...แล้วใครเป็นผู้หญิง ใครเป็นผู้ชาย ดูรูปร่างแล้วเห็นน่ารักทั้งคู่" บางท่านถามมา

แล้วผมจะรู้มั๊ยเนี่ย!

ตามข่าวไม่ได้บอกว่าคนไหนเป็นฝ่ายรุก คนไหนเป็นฝ่ายรับ แต่เข้าใจว่าน่าจะช่วย ๆ กันเหมือนเขาตอบคุณสุภาพรนั่นแหละ...แหะ

แต่เฮ้อ...คือ...แล้วเราจะไปยุ่งรายละเอียดอะไรมาขนาดนั้นละครับ เขาเป็นว่าเขาแต่งงานกันเท่านั้นก็พอแล้ว

งานนี้จัดขึ้นในโรงแรมหรูแห่งหนึ่ง ซึ่งเขาบอกว่าไม่ขอเปิดเผยแขกที่มาร่วมงานก็เชิญคนสนิทในแวดวงใกล้เคียงขึ้นมาแค่ 200 คนเท่านั้น ส่วนสื่อมวลชนนั้นก็แค่สื่อท้องถิ่นแค่นั้นก็จบเพราะไม่อยากให้เรื่องมันเอิกเกริก

"เชิญแขกสองร้อยเนี่ยนะที่บอกว่าไม่อยากให้เอิกเกริก"

ครับ

เข้าใจว่าทั้งคู่คงมีฐานะดีมากโดยดูจากห้องจัดงาน ผู้มาร่วมในงานซึ่งดูแล้วเป็นไฮโซทั้งนั้น เขาบอกไม่เปิดเผยสถานที่

ทั้งคู่แต่งกาย
ในชุดพื้นเมือง
คล้องมาลัยดอกมะลิ
มีพิธีการต่าง ๆ
เหมือนการแต่งงาน
ทั่วไป อาทิ การ
สวมแหวน ตัดเค้ก
แต่งงาน และจูบกัน
ตามธรรมเนียม

แต่ผมดูข้อความที่เขาเขียนว่าจัดที่ Excel Treasure Hotel ก็คงเป็นโรงแรมหรูสำหรับคนรวยละครับ

คู่บ่าวสาวอยู่ในชุดประจำชาติสีทอง ผ่องใส โปกผ้าดูหรูและสวมพวงมาลัยเหมือนการแต่งงานที่ปฏิบัติกันทั่วไปในพม่าเลยครับ นอกจากนี้ยังมีเพื่อนเจ้าบ่าวเจ้าสาวถึง 6 คน ด้วย

"แล้วเพื่อนเจ้าสาวเป็นผู้หญิงหรือเปล่า?"

งานนี้แนวเดียวกันล้วน ๆ ครับท่านผู้อ่าน

ทุกอย่างจัดเนียบและหรูมาก คู่บ่าวสาวร่วมกันตัดเค้กรูปหัวใจด้วยละ ประมาณว่าทุกอย่างจัดเต็มตามประเพณีทุกประการ คุณดิน โกโก ได้ให้สัมภาษณ์ว่าวันนี้มีความสุขที่สุดเพราะได้จัดงานตามประเพณีเสียที หลังจากอยู่กินกันมา 10 ปีแล้ว

สำหรับพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่ายต่างก็เข้าใจและตามใจทุกอย่างตอนนี้จึงไม่มีปัญหาใด ๆ ไม่ว่าจะทางด้านกฎหมายหรือประเพณี ชีวิตต่อไปนี่จึงน่าจะมีความสุขที่สุด

เมื่อเสร็จพิธีตามประเพณีแล้ว ทั้งคู่ก็ประทับจูบกันอย่างสุดดีมี เล่นเอาแขกเหรื่อที่มาร่วมงานต่างยิ้มน้ำลายไหลยิดด้วยความอิจฉาไปตาม ๆ กัน ในนาม

เราสองคนพยายามที่จะทำให้ความรักของเราเป็นจริง
 ในที่สุดวันนี้ก็มาถึง ตอนนี้ผมพูดอะไรไม่ออก
 รู้อย่างเดียวว่า มีความสุขที่สุด

-เมี่ยว มิน เต็ด-

"คู่สร้างคู่สม" แห่งเมียนมาร์ : เมี่ยว มิน เต็ด (ชาย) และ ติน โท โท (ขวา) ในงานมงคลสมรสของทั้งคู่
 ที่เมืองย่างกุ้ง เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2557... ทั้งสองนับเป็นคู่เกย์คู่แรกที่มีการแต่งงานอย่างเปิดเผยในประเทศนี้

AFP

Kings N Queens (CBO)

2 . 3 . 2014

SUNDAY

EXCEL TRE

HOT

ตัวแทนนิตยสาร "คส.คส." ก็ขออวยพร
 ให้มีความสุขความเจริญ มีลูกหัวปีท้ายปี
 นะครับ

เฮ้ ผมมาผัดงานหรือเปล่าเนี่ย

เอาเป็นว่าเพื่อนบ้านของเรามี
 ความเจริญก้าวหน้าไปมาก ปีหน้า AEC
 แล้ว ขอให้ท่านผู้อ่านเรียนรู้และรับมือ
 กับเรื่องนี้อย่างถูกต้องเหมาะสมก็แล้วกัน
 นะครับ!

